

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/169/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2611209230
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Jankovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2611209230.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Iveta Jankovičová a členiek senátu: Mgr. Renáta Gavalcová a JUDr. Daša Kontríková v právnej veci žalobcu: Orange Slovensko, a.s., so sídlom Metodova 8, Bratislava, IČO: 35 697 270, proti žalovanej: M. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XXX, zastúpená opatrovníčkou C. G., zamestnankyňou Okresného súdu Skalica, o zaplatenie 367,71 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Senica, č. k. 9C/90/2012-58 zo dňa 17. decembra 2012 v časti, v ktorej súd žalobu zamietol a v súvisiacom výroku o trovách konania, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa sa v napadnutej zamietnutej časti potvrdzuje.

Žalovanej sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 167,71 eura s 9% úrokom z omeškania ročne od 14.05.2010 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku súd návrh zamietol. V časti o zaplatenie 1 eura s príslušenstvom konanie zastavil. O trovách konania rozhodol tak, že žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Súd zároveň zrušil platobný rozkaz Okresného súdu Senica č. k. 5Ro/163/2011-22 zo dňa 06.12.2011. Po právnej stránke rozsudok odôvodnil aplikáciou § 43 ods. 1, 2, zák. č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, § 489, § 491 ods. 1, 2, § 420 ods. 1, § 442 ods. 1, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1, 4, § 54 ods. 1, 2 § 517, Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ). Skutkovo rozsudok odôvodnil tým, že vykonaným dokazovaním mal preukázané, že účastníci konania platne uzavreli zmluvu o pripojení s následným dodatkom, ktorá je svojím charakterom zmluvou spotrebiteľskou a ako taká nesmie obsahovať ustanovenia, ktoré by spôsobovali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (žalovanej), tzv. neprijateľné podmienky. Súd mal za to, že nárok na zaplatenie ceny za poskytnuté telekomunikačné služby, poplatku za aktiváciu SIM karty a akciovej ceny telefónu, poplatku za aktiváciu služby CLIP a poplatku za odpojenie, je odôvodnený a v súlade so zákonom, nakoľko žalovaná využívala služby žalobcu, pričom za obdobie od 07.01.2010 do 22.01.2010 nezaplatila dohodnutú cenu. Na základe uvedeného súd v časti zaplatenia sumy 167,71 eura návrhu vyhovel, pričom žalobcovi priznal aj úrok z omeškania, ktorý bol uplatnený v súlade s vykonávacím predpisom. Súd nepriznal žalobcovi právo na zaplatenie náhrady škody, pretože nepreukázal základné predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu, ujmu, resp. škodu na strane žalobcu, príčinnú súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou a zavinenie. Žalobca preukázal len jeden z predpokladov, a to porušenie právnej povinnosti žalovanou, ktorá vyplývala z porušenia zmluvy uzavretej medzi účastníkmi. Konkrétne išlo o porušenie zmluvnej povinnosti žalovanej zotrvať v zmluvnom vzťahu so žalobcom po dobu 24 mesiacov (tzv. doba viazanosti), zakotvenú v čl. 2 bod 2.3 dodatku k zmluve o pripojení. Čo sa týka škody, jej vznik žalobca tvrdil, avšak podľa názoru súdu nepreukázal. Na tento účel nepostačuje vyhlásenie žalovanej

naformulované žalobcom v čl. 3 bod 3.7 dodatku k zmluve o pripojení, podľa ktorého škoda minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu vznikne žalobcovi nedodržaním povinnosti žalovanej zotrvať v zmluvnom vzťahu so žalobcom po dobu viazanosti. Uvedené ustanovenie podľa názoru súdu predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko takýmto vyhlásením sa v zásade prezumuje existencia škody ako aj príčinnej súvislosti medzi porušením povinnosti žalovanej a vznikom škody bez potreby tieto skutočnosti ďalej preukazovať, čím sa v podstate žalobca zbavuje svojej dôkaznej povinnosti, ktorá v takomto prípade zaťažuje práve jeho. Škoda podľa žalobcu predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu a jeho akciovou cenou, teda žalovaná mala spôsobiť žalobcovi škodu tým, že získala telefón za zvýhodnenú cenu s tým, že sa zaviazala používať služby žalobcu a za tieto po dobu viazanosti platiť, pričom svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu so žalobcom a platiť za služby riadne a včas dohodnutú cenu porušila. Výšku škody žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal (výšku škody odvodzoval žalobca od výšky trhovej ceny mobilného telefónu, pričom na preukázanie hodnoty telefónu žalobca predložil len výpis z vlastnej databázy cien mobilných telefónov v čase uzavretia zmluvy). Za škodu sa pritom v zmysle občianskeho práva považuje skutočná škoda, alebo ušlý zisk. Skutočná škoda je majetková ujma vyjadriteľná v peniazoch, ktorá spočíva v zmenšení majetku poškodeného, príp. náklady potrebné na to, aby sa dosiahol predchádzajúci stav. Žalobcom tvrdená škoda mala byť zjavne škodou skutočnou, spočívajúcou v zmenšení majetku žalobcu. Ako je ale zrejmé z vyššie uvedeného, k tomuto zmenšeniu prišlo na základe zmluvy o pripojení, v rámci ktorej bola dojednaná akciová cena mobilného telefónu. Účinnosť zmluvy o pripojení (ani v časti týkajúcej sa predaja mobilného telefónu za akciovú cenu) nebola viazaná na žiadnu podmienku (nejednalo sa o zmluvu s podmienkou), ktorá by účinnosť dojednania ohľadom predaja mobilného telefónu viazala na splnenie, resp. nesplnenie zotrvania žalovanej v zmluvnom vzťahu, preto niet dôvodu uvažovať o navrátení veci do predošlého stavu (vrátenie mobilného telefónu žalobcovi oproti vráteniu zaplatenej sumy za telefón žalovanej). Za týchto okolností potom ale rozdiel medzi trhovou cenou telefónu a jeho akciovou cenou, ktorý nebol žalobcovi vyplatený, nespĺňa atribúty „škody“ v právnom slova zmysle, nie je preto možné podľa názoru súdu domáhať sa zaplataenia požadovanej sumy titulom náhrady škody. V konaní ale nebol preukázaný ani ďalší predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu, a to príčinná súvislosť medzi porušením zmluvnej povinnosti žalovanej (povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu so žalobcom po dobu viazanosti) a vznikom škody. Pritom v zmysle ustálenej súdnej praxe sa vyžaduje jednoznačný dôkaz o existencii príčinnej súvislosti medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody a dôkazné bremeno v tomto prípade zaťažuje žalobcu. Bolo slobodným rozhodnutím žalobcu predať mobilný telefón žalovanej za akciovú cenu, a teda zníženie (resp. skôr nena zvýšenie) majetku žalobcu o sumu zodpovedajúcu trhovej cene mobilného telefónu z dôvodu uhradenia len akciovej ceny je dôsledkom dvojstrannej dohody účastníkov konania o kúpnej cene mobilného telefónu, nie dôsledkom nezotrvania odporkyne v zmluvnom vzťahu so žalobcom počas celej doby viazanosti. Zo žiadnych zmluvných dojednaní účastníkov nevyplýva, že ak by žalovaná v zmluvnom vzťahu zotrvala počas dohodnutých 24 mesiacov, tak by k zníženiu majetku žalobcu o sumu rovnajúcu sa rozdielu v trhovej a akciovej cene telefónu neprišlo (resp. že by táto mala byť počas doby viazanosti žalobcovi zaplatená). Ak by to tak malo byť, boli by súčasťou mesačných platieb tiež splátky trhovej ceny mobilného telefónu, čo v danom prípade dohodnuté nebolo a v podstate by sa nejednalo o predaj telefónu za akciovú cenu, ale za cenu trhovú so splátkovým kalendárom. Z uvedeného je zrejmé, že príčinná súvislosť medzi nezotrvaním žalovanej v zmluvnom vzťahu so žalobcom a zmenšením majetku žalobcu v danom prípade neexistuje, neboli teda naplnené základné predpoklady pre vznik zodpovednosti žalovanej za škodu, a preto súd návrh v časti zaplataenia sumy 199 eura s príslušenstvom zamietol. Keďže návrh v časti o zaplataenie sumy 1 euro s príslušenstvom bol vzatý späť, v tejto časti súd konanie zastavil. O trovách konania rozhodol súd v zmysle § 142 ods. 2 O.s.p., pričom žalobca bol úspešný v 45,73 % - tách (167,71 eura), žalovaná v 54,27 % - tách (199 eura), čistý úspech žalovanej je potom 8,54 % (54,27 % - 45,73 %). Žalovanej v konaní žiadne trovy nevznikli, ani si náhradu trov konania neuplatnila, preto súd žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa v časti, v ktorej súd návrh zamietol a v súvisiacom výroku o náhrade trov konania podal odvolanie žalobca, prostredníctvom právneho zástupcu, z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f) O.s.p). Podľa názoru žalobcu žalobcovi vznikla škoda za odpredané mobilné telefóny vo výške 167,71 eura. Uvedená škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilných telefónov a ich zľavnenou cenou, t.j. predstavuje škodu žalobcu, ktorú žalovaná spôsobila žalobcovi tým, že získala mobilné telefóny za zvýhodnenú cenu oproti trhovej. Žalobca o predajnej cene mobilného telefónu predložil aj doklad, z ktorého vyplýva cena mobilného

telefónu, za ktorú žalobca v čase uzatvorenia dodatkov konkrétny mobilný telefón predával v prípade, ak mal účastník záujem si mobilný telefón kúpiť bez viazanosti 24 mesiacov. Žalobca preto výšku škody preukázal, rovnako ako porušenie zmluvnej povinnosti žalovanej a príčinnú súvislosť medzi vznikom škody a porušením zmluvnej povinnosti. Z uvedeného dôvodu žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustný odvolací dôvod (§ 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p.), preskúmal rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné a boli splnené podmienky pre potvrdenie rozsudku.

V danom prípade sa žalobca domáhal zaplattenia 367,71 eura žalovanou, pričom dlžná suma vo výške 167,71 predstavovala nezaplattenú úhradu za služby a dlžná suma 199 eur predstavovala zmluvnú pokutu. Medzi účastníkmi nebolo sporné, že dňa 07.01.2010 uzavreli zmluvu o pripojení a dodatok k zmluve o pripojení, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej mobilný telefón zn. Samsung S5600 za kúpnu cenu 1 euro. Žalovaná sa okrem iného zaviazala zotrvať v zmluvnom vzťahu so žalobcom počas doby 24 mesiacov a riadne a včas platiť za poskytované služby podľa dohodnutého programu. Žalovaná si svoje povinnosti neplnila, za poskytované služby riadne a včas neplatila, v zmluvnom vzťahu so žalobcom nezotrvala počas dohodnutej doby. Žalobca podaním doručeným súdu 12.11.2012 (č. I. 46) zmenil právnu kvalifikáciu svojho nároku pôvodne uplatnenú ako zmluvnú pokutu na náhradu škody. Súd žalobe vyhovel v časti nezaplattených úhrad za služby a v časti uplatnenej náhrady škody žalobu zamietol s tým, že žalobca nepreukázal predpoklady pre priznanie nároku titulom škody. Sporným teda zostalo a zároveň to tvorilo predmet prieskumu odvolacieho súdu, či žalobcovi vznikol nárok na náhradu škody vo výške 199 eur.

Podľa názoru odvolacieho súdu prvostupňový súd správne poukázal na to, že žalobca nepreukázal predovšetkým skutočnosť, že mu vznikla skutočná škoda, resp. že mu vznikla v uplatnenej výške. Za škodu sa považuje ujma, ktorá znamená zmenšenie majetku (vyčísliteľného v peniazoch) poškodeného žalobcu oproti stavu pred škodovou udalosťou. Žalobca za škodu, ktorá mu vznikla, považoval rozdiel v sume, za akú skutočne mobilný telefón žalovanej predal (1 euro) a medzi predajnou cenou, za ktorú predával mobilné telefóny v prípadoch bez viazanosti uvedenej v zmluve (200 eur). Názor žalobcu však nie je správny, pretože do trhových cien telefónov, ktoré žalobca predáva je zahrnutých viacero zložiek tak, aby ceny žalobcovi pokryli náklady spojené s ich predajom (náklady na kúpu telefónu, mzdy zamestnancov, nájom prenajatých priestorov a ďalšie položky) a keďže žalobca je podnikateľom, do ceny zahŕňa aj svoj zisk. Už len porovnanie trhových cien rovnakých značiek mobilných telefónov na trhu, dostupných na internete, preukazuje veľký rozdiel v cenách u jednotlivých predajcov, pričom rozdiel sa prejavuje aj v niekoľkých desiatkach eur. Skutočná škoda, ktorá v tomto prípade mohla žalobcovi podľa názoru odvolacieho súdu vzniknúť, je nákupná cena telefónu, t.j. cena, za ktorú žalobca kúpil konkrétny telefón od výrobcu, pretože o túto sumu sa teoreticky mohol zmenšiť jeho majetok, keď ho poskytol žalovanej za sumu 1 euro. Ak mala žalobcovi vzniknúť škoda, musel by zároveň preukázať, že za telefón výrobcovi aj zaplatil. Žalobcovi tiež mohol teoreticky vzniknúť nárok na ušlý zisk, za ktorý sa považuje strata očakávaného prínosu, ktorý mohol poškodený dôvodne očakávať ako rozmnoženie svojho majetku, ku ktorému nedošlo práve v dôsledku konania škodcu (škodovej udalosti). Preukazovanie ušlého zisku, ako ekonomickej kategórie je náročné, preukazované vo väčšine prípadov odbornými, resp. znaleckými posudkami vypracovanými znalcami v odbore ekonómia. Žalobca však vo svojich podaniach nešpecifikuje, či sa domáha skutočnej škody, alebo ušlého zisku. Dôkaz o skutočnosti, za akú trhovú cenu predával žalobca mobilný telefón v čase uzavretia zmluvy so žalovanou nie je dôkazom o tom, aká výška škody žalobcovi vznikla, keď žalovanej predal dňa 7.1.2010 telefón zn. Samsung S 5600 za kúpnu cenu 1 euro. Keďže žalobca nepreukázal vznik škody, ostatnými predpokladmi pre priznania nároku na náhradu škody sa odvolací súd nezaoberal, v prípade náhrady škody je totiž potrebné preukázať všetky predpoklady súčasne.

Žalobca má povinnosť tvrdenia, v súlade s § 79 ods. 1 O.s.p. a rovnako má povinnosť podľa § 120 ods. 1, 4 O.s.p. označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, pričom na základe poučenia súdu bol žalobca povinný všetky dôkazy predložiť a označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr sa neprihliada. Žalobca poučenie súdu (č.l. 44) prevzal 25.10.2012. Súd vyhlásil dokazovanie za skončené na pojednávaní dňa 17.12.2012 (č.l. 55). Do uvedenej doby žalobca nenavrhol vykonať relevantné dokazovanie zamerané na preukázanie výšky škody, ktorá mu vznikla, na preukázanie protiprávneho konania žalovanej a príčinnú súvislosť medzi vznikom škody a protiprávnym konaním. Výška škody, ktorá mala žalobcovi vzniknúť, ako ujma, ktorá znamená zmenšenie majetku vyčísliteľného v peniazoch poškodeného žalobcu oproti stavu pred škodovou udalosťou, žalobcovi z hore uvedených dôvodov vo výške pôvodne uplatnenej zmluvnej pokuty nevznikla. Z uvedeného možno vyvodiť záver, že žalobca nenavrhol vykonať dokazovanie na preukázanie jeho nároku na náhradu škody do skončenia dokazovania, preto mu nebolo možné priznať právo na zaplatenie uvedenej sumy ako náhrady škody.

Odvolací súd preto vecne správny rozsudok súdu prvého stupňa v časti, v ktorej žalobu zamietol, s použitím § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

V odvolacom konaní úspešnej žalovanej v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalobcovi. V odvolacom konaní žalovanej žiadne trovy nevznikli, a neuplatnila si ich v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. nebola jej náhrada trov odvolacieho konania priznaná.

Senát odvolacieho súdu tento rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.